

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 2 ตอน ตอนที่ 1 คือ สภาพทั่วไปของโรงงาน ตอนที่ 2 คือ การประเมินค่าข้อได้เปรียบของนิคมอุตสาหกรรมนวนครก่อนและหลังการตัดสินใจของผู้ประกอบการรวมทั้งความคิดเห็นเพิ่มเติม

6.1 สภาพทั่วไปของโรงงาน

6.1.1 โครงสร้างของโรงงาน

ในความเป็นจริง ก่อนที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจตั้งโรงงานในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ผู้ประกอบการมักจะต้องศึกษาถึงข้อได้เปรียบหรือปัจจัยต่าง ๆ ในพื้นที่นั้นเสียก่อนเพื่อความมั่นใจในการดำเนินกิจการของตน ในตารางที่ 10 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อนเป็นจำนวนถึงร้อยละ 86.0 และผู้ประกอบการที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลมาก่อนมีน้อยมากเพียงร้อยละ 3.8 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ตั้ง นอกเหนือจากชื่อเสียงของนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และเมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาของการตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จากตารางที่ 11 พบว่าโรงงานที่มีอายุมากกว่า 5 ปี มีจำนวนน้อยกว่าโรงงานที่มีอายุระหว่าง 1-5 ปี เห็นได้จากโรงงานที่มีอายุมากกว่า 5 ปี มีเพียงร้อยละ 36.7 ส่วนโรงงานที่มีอายุ 1-5 ปี มีจำนวนมากกว่าคิดเป็นร้อยละ 63.3 เป็นเพราะในระยะหลังการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมนวนครเป็นที่รู้จักมากขึ้นในหมู่นักลงทุนอุตสาหกรรม นอกจากนั้นยังได้มีการขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมนวนครออกไปเป็นโครงการที่ 3 และ 4 เพื่อรองรับการลงทุนให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ตารางที่ 16 จำนวนโรงงานจำแนกตามประเภทสินค้าที่ผลิต

ลำดับ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	อาหาร เครื่องดื่ม	4	5.1
2	สิ่งทอ สิ่งถัก เฟอร์นิเจอร์แต่งกาย	2	2.5
3	ไม้ เครื่องเรือน	6	7.6
4	ผลิตภัณฑ์เคมี ปิโตรเลียม ยางพลาสติก	18	22.8
5	อโลหะ ดินเผา แก้ว	11	13.9
6	เหล็ก เหล็กกล้า โลหะมูลฐาน	3	3.8
7	เครื่องจักรอุปกรณ์โลหะ	9	11.4
8	อุปกรณ์ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์	20	25.3
9	อุตสาหกรรมอื่น ๆ	6	7.6
	รวม	79	100.0

6.1.5 การขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ

จากตารางที่ 17 พบว่า โรงงานส่วนใหญ่หรือร้อยละ 72.2 มีตลาดสินค้าในต่างประเทศ เช่นเดียวกับแหล่งวัตถุดิบที่ได้จากต่างประเทศร้อยละ 73.4 ทั้งนี้ เพราะวัตถุดิบบางชนิดไม่สามารถหาได้จากภายในประเทศหรือถ้ามีก็ราคาแพงเกินไป

จากตารางที่ 18 พบว่า โรงงานขนส่งสินค้าและวัตถุดิบโดยทางถนน ร้อยละ 40.5 และ 45.6 ตามลำดับ เพราะนิคมอุตสาหกรรมนครตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธิน ทำให้โรงงานส่วนใหญ่ใช้เส้นทางถนนนี้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

ตารางที่ 17 จำนวนโรงงานจำแนกตามตลาดและแหล่งวัตถุดิบ

ลำดับ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	ตลาดส่งสินค้า		
	ภายในประเทศ	22	27.8
	ต่างประเทศ	57	72.2
	รวม	79	100.0
2	แหล่งวัตถุดิบ		
	ภายในประเทศ	21	26.6
	ต่างประเทศ	58	73.4
	รวม	79	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนโรงงานจำแนกตามวิธีการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ

ลำดับ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	การขนส่งสินค้า		
	ทางถนน	32	40.5
	ทางน้ำ	19	24.1
	ทางอากาศ	11	13.9
	หลายวิธีรวมกัน	17	21.5
	รวม	79	100.0
2	การขนส่งวัตถุดิบ		
	ทางถนน	36	45.6
	ทางน้ำ	17	21.5
	ทางอากาศ	12	15.2
	หลายวิธีรวมกัน	14	17.7
	รวม	79	100.0

6.2 การประเมินค่าข้อได้เปรียบของนิคมอุตสาหกรรมนวนครก่อน และหลังการตัดสินใจของผู้ประกอบการ

ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์การประเมินค่าความคาดหวังและค่าความเป็นจริงของผู้ประกอบการที่มีต่อนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านที่ดินและโรงงาน ด้านระบบสาธารณูปโภค ด้านความเชื่อมโยงภายนอกนิคมอุตสาหกรรม ด้านความเชื่อมโยงภายในนิคมอุตสาหกรรม และด้านการบริการจากนิคมอุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า "ที" (T-Test) ในการแปลความหมายของค่ามัชฌิมเลขคณิต ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่ามัชฌิมเลขคณิต	ในกรณีการประเมินค่าก่อนการตั้ง โรงงาน	ในกรณีการประเมินค่าหลังการตั้ง โรงงาน
4.50 - 5.00	คาดหวังไว้มากที่สุด	ได้รับจริงมากที่สุด
3.50 - 4.49	คาดหวังไว้มาก	ได้รับจริงมาก
2.50 - 3.49	คาดหวังไว้ปานกลาง	ได้รับจริงปานกลาง
1.50 - 2.49	คาดหวังไว้น้อย	ได้รับจริงน้อย
0.00 - 1.49	คาดหวังไว้น้อยที่สุดถึงไม่ได้คาดหวัง ไว้เลย	ได้รับจริงน้อยที่สุดถึงไม่ได้รับเลย

การวิเคราะห์ขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรกวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยไม่จำแนกกลุ่มโรงงาน กรณีที่สองวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกกลุ่มของโรงงานออกเป็นกลุ่มอายุ กลุ่มเนื้อที่อาคาร กลุ่มเงินทุน และกลุ่มจำนวนคนงานทั้งหมด เพื่อศึกษาว่ากลุ่มโรงงานเหล่านี้จะมีการประเมินค่าความคาดหวังและค่าความเป็นจริงแตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันหรือไม่ ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2.1 การประเมินค่าความคาดหวังและค่าความเป็นจริงของผู้ประกอบการ
โดยไม่จำแนกกลุ่มโรงงาน

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังก่อนตั้งโรงงาน
กับการประเมินค่าความเป็นจริงในปัจจุบันด้านที่ดินและโรงงาน

ด้านที่ดินและโรงงาน	ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความแตกต่าง ที่ระดับ .05
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ราคาที่ดินถูกกว่าที่อื่น	3.02	.90	2.89	1.09	ไม่มี
2. ค่าบริการในการบำรุงรักษา ที่ดินเหมาะสม	3.20	.77	2.70	.89	มี
3. การใช้และการจัดส่วนที่ดิน เหมาะสม	3.32	.79	2.65	.83	มี
รวม	3.18	.82	2.74	.93	-

จากตารางที่ 19 จากปัจจัยรวม 3 ประการในด้านที่ดินและโรงงานนั้น ผู้ประกอบ
ส่วนใหญ่รู้สึกผิดหวังในปัจจัย 2 ประการหลังมากกว่าปัจจัยประการแรก นั่นคือ ด้านการ
บำรุงรักษาที่ดินและด้านการใช้และจัดส่วนที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ในด้านการบำรุง
รักษาที่ดิน ผู้ประกอบการบางรายเห็นว่าบริษัทนวนครได้ขอเพิ่มค่าบำรุงรักษาที่ดินแล้ว แต่
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกลับมีการดูแลที่ดินบางส่วนไม่สม่ำเสมอ ปล่อยให้รกร้าง ขาดความ
สวยงามและสะอาดตา ทั้งยังทำให้ผู้ประกอบการบางรายถือโอกาสนำขยะมาทิ้งในบริเวณ
ที่รกร้างนั้น เมื่อปริมาณขยะมากขึ้นได้ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนโรงงานใกล้เคียง นอกจากนั้น

การใช้และจัดส่วนที่ดินยังไม่เป็นสัดส่วนเท่าที่ควร ทำให้ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยเฉพาะการจัดพื้นที่ในบริเวณที่พักอาศัย และร้านค้าต่าง ๆ

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังหลังตั้งโรงงาน
กับการประเมินค่าความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้านระบบสาธารณูปโภค

ด้านระบบสาธารณูปโภค	ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความแตกต่าง ที่ระดับ .05
	X	S.D.	X	S.D.	
1. การจัดระบบสาธารณูปโภค ดีกว่าที่อื่น	3.72	.82	2.42	.87	มี
2. พื้นผิวถนนกว้างขวางและ ราบเรียบ	3.73	.93	2.09	.77	มี
3. ระบบการจราจรและ โครงข่ายถนนดี	3.57	.94	2.19	.88	มี
4. ระบบการระบายน้ำดีกว่าที่อื่น	3.81	.80	2.32	.84	มี
5. ระบบกำจัดน้ำเสียรวม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	3.65	.83	2.49	.88	มี
6. น้ำประปาคุณภาพดีและ ไหลสะดวก	3.70	.85	2.38	1.02	มี
7. อัตราค่าน้ำประปาเหมาะสม	3.54	.86	2.65	1.00	มี
8. อัตราค่าไฟฟ้าเหมาะสม	3.54	.81	3.02	.82	มี
9. อัตราค่าโทรศัพท์เหมาะสม	3.48	.80	3.15	.80	มี
รวม	3.63	.84	2.52	.87	-

จากตารางที่ 20 พบว่าจากปัจจัยทั้ง 9 ประการในด้านระบบสาธารณูปโภคนั้น ผู้ประกอบการได้ประเมินค่าความคาดหวังไว้มาก และประเมินค่าความเป็นจริงไว้น้อย โดยมี ปัจจัยที่ผิดหวังมาก 7 ประการ คือ ด้านสาธารณูปโภค พื้นผิวถนน ระบบการจราจร ระบบ การระบายน้ำ ระบบการกำจัดน้ำเสีย คุณภาพของน้ำประปา และอัตราค่าน้ำประปา จาก การพิจารณาแต่ละปัจจัย พบว่า ระบบสาธารณูปโภคภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีปัญหาใน ประเด็นต่าง ๆ อาทิ เช่น ปัญหาการจราจรที่ติดขัด ภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครโดยเฉพาะ ในช่วงเร่งด่วนเวลาเช้าและเย็น ทั้งนี้เกิดจากพื้นผิวถนนซึ่งเป็นหลุมบ่อในบางส่วนทำให้ผู้ใช้ รถต้องระมัดระวังและเคลื่อนที่ได้ช้า ปัจจัยเสริมที่ทำให้การจราจรติดขัดมากยิ่งขึ้น คือ ระบบ การระบายน้ำ เมื่อฝนตกน้ำจะท่วมถนนอย่างรวดเร็ว แต่ระดับน้ำจะลดช้า เพราะท่อระบาย น้ำมีขนาดเล็กรวมทั้งมีการอุดตันของเศษพลาสติกหรือเศษขยะ ทำให้การระบายน้ำช้ากว่าปกติ นอกจากนั้น ปัจจัยในด้านคุณภาพน้ำประปาภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครยังไม่ได้มาตรฐาน เท่าที่ควร เพราะบางครั้งน้ำจะมีกลิ่นรุนแรง และหยุดไหลบ่อยครั้ง โดยเฉพาะเวลาเช้า-เย็น ในปัจจุบันบริษัทนวนครได้ขอเพิ่มอัตราค่าน้ำประปาสูงขึ้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าน่าจะมี การปรับปรุงน้ำประปาให้ดีขึ้นทั้งคุณภาพและปริมาณเพื่อให้เป็นไปตามที่ ผู้ประกอบการได้ คาดหวังไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังก่อนตั้งโรงงาน
กับการประเมินค่าความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้านความเชื่อมโยงภายนอกนิคม
อุตสาหกรรมนวนคร

ด้านความเชื่อมโยงภายนอก นิคมอุตสาหกรรม	ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความแตกต่าง ที่ระดับ .05
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ได้รับประโยชน์จากการตั้ง					
ใกล้กรุงเทพฯ	3.86	.84	3.38	1.09	มี
2. ได้รับประโยชน์จากการตั้ง					
ใกล้สนามบินดอนเมือง	3.34	1.10	2.82	1.15	มี
3. ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	2.82	.94	2.58	1.03	มี
4. ใกล้ลูกค้าหลักหรือแหล่งตลาด	2.78	1.22	2.51	1.04	มี
5. สามารถหาคนงานจากบริเวณ					
ใกล้เคียวก	3.84	.95	3.35	1.08	มี
6. ขนส่งสินค้าและวัตถุดิบผ่าน					
ถนนพหลโยธิน	3.73	.91	3.15	1.05	มี
7. ขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ					
โดยทางรถไฟ	1.94	1.18	1.65	.86	มี
รวม	3.18	1.02	2.77	1.04	-

จากตารางที่ 21 จากปัจจัยรวม 7 ประการในด้านความเชื่อมโยงภายนอกนิคมอุตสาหกรรมนวนครนั้น ผู้ประกอบการได้มีความคาดหวังมากในปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ การตั้งใกล้กรุงเทพฯ การหาแรงงานจากบริเวณใกล้เคียง และการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบทางถนนพหลโยธิน ซึ่งให้เห็นว่าผู้ประกอบการบางรายได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งทั้งกรณีที่ตั้งใกล้กรุงเทพฯ หรือที่ตั้งซึ่งมีการคมนาคมขนส่งสะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนถึงที่ตั้งใกล้แหล่งแรงงานจากบริเวณใกล้เคียงอีกด้วย ปัจจัยสุดท้ายในด้านนี้ ได้แก่ การใช้เส้นทางรถไฟเพื่อการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการคาดหวังไว้น้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันยังไม่มี การปรับปรุงบริเวณสถานีรถไฟนวนครให้ดีขึ้น เพื่อให้ประโยชน์ หรือช่วยแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดบริเวณถนนพหลโยธิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังก่อนตั้งโรงงาน
กับการประเมินค่าความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้านความเชื่อมโยงภายในนิคม
อุตสาหกรรมนวนคร

ด้านความเชื่อมโยงภายใน นิคมอุตสาหกรรม	ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความแตกต่าง ที่ระดับ .05
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ชื่อวัดฤดูติบจากโรงงาน ใกล้เคียงภายในนิคม	2.17	1.21	1.88	.94	มี
2. ผลิตชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบป้อน โรงงานข้างเคียงภายในนิคมฯ	2.07	1.29	1.78	1.07	มี
3. มีที่พัคนงานภายในนิคมฯ เพื่อแก้ปัญหาการมาสาย	3.74	1.05	3.27	1.12	มี
4. มีที่พักออาศัยแก่นักงาน คนงาน ภายในนิคมฯ ช่วยให้การ ทำงานมีประสิทธิภาพ	3.64	1.16	3.06	1.36	มี
รวม	2.90	1.17	2.49	1.12	-

จากตารางที่ 22 จากปัจจัยรวม 4 ประการในด้านความเชื่อมโยงภายในนิคม
อุตสาหกรรมนวนครนั้น ผู้ประกอบการผิดหวังในปีวิจัยหลัก 2 ประการหลังมากที่สุด ได้แก่
การมีที่พัคนงานภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครเพื่อแก้ปัญหาการมาสาย และช่วยให้การ
ทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในความเป็นจริงผู้ประกอบการเห็นว่าพนักงานที่พักออาศัยภายในนิคม
อุตสาหกรรมนวนครจะมาทำงานสายกว่าผู้ที่พักออาศัยอยู่ภายนอก ทั้งนี้เพราะคนงานกลุ่มนี้มัก
จะขาดความกระตือรือร้นในการเดินทางออกจากที่พักมายังโรงงาน เนื่องจากคิดว่าระยะทาง

ไม่ไกลนัก นอกจากนั้น ยังมีปัจจัยเสริมที่ทำให้คนงานเหล่านี้มาทำงานล่าช้ามากขึ้น คือ จำนวนรถโดยสารภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีน้อยและขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการ ผู้โดยสารส่วนมากต้องเสียเวลารอรถแต่ละคันนานมาก โดยเฉพาะกลุ่มคนงานที่พักภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครซึ่งออกจากบ้านสาย เมื่อเสียเวลาในการรอรถโดยสารนาน จึงทำให้ล่าช้ามากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ผู้ประกอบการบางรายเห็นว่าราคาที่พักภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครค่อนข้างแพง ทำให้คนงานบางกลุ่มต้องอยู่รวมกันโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ซึ่งการอยู่รวมกันอาจก่อให้เกิดความแออัด สกปรกรกรุงรังขาดความเป็นระเบียบ ที่สำคัญ คือ อาจเกิดความขัดแย้งได้ง่าย ส่งผลให้การทำงานขาดประสิทธิภาพเพราะคนงานขาดความสามัคคีกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังก่อนตั้งโรงงาน
กับการประเมินค่าความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้านการบริการที่ได้รับจากนิคม
อุตสาหกรรมนวนคร

ด้านการบริการที่ได้รับจาก นิคมอุตสาหกรรม	ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความแตกต่าง ที่ระดับ .05
	X	S.D.	X	S.D.	
1. การรักษาความปลอดภัย					
มีระเบียบและเข้มงวด	3.64	.94	2.02	.92	มี
2. เวรยามในเวลากลางคืน					
เข้มแข็งดี	3.59	.94	2.00	.84	มี
3. มีอุปกรณ์ดับเพลิงไว้พร้อม	3.53	1.07	1.98	.89	มี
4. มีสถานพยาบาลเพียงพอ					
แก่การบริการ	3.45	.87	2.77	1.02	มี
5. เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการของ					
นิคมฯ อำนวยความสะดวก	3.78	.69	2.55	.98	มี
6. มีการดูแลสาธารณูปโภคดี	3.62	.86	2.27	.86	มี
7. เก็บขยะมูลฝอยสม่ำเสมอ	3.64	.96	2.08	.90	มี
8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร					
ปฏิบัติงานดี	3.72	.83	2.49	.79	มี
9. มีการดูแลถนนและสิ่งแวดล้อมดี	3.65	.89	2.24	.86	มี
10. มีการดูแลทางระบายน้ำ					
เป็นอย่างดี	3.64	.90	2.06	.91	มี
รวม	3.62	.89	2.24	.89	-

จากตารางที่ 23 จากปัจจัยรวม 10 ประการ ในด้านการบริการที่ได้รับจากนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ผู้ประกอบการมีความผิดหวังมาก โดยเฉพาะในปัจจัย 7 ประการ ค่อนข้างมาก ได้แก่ การดูแลความปลอดภัยทั้งกลางวันและกลางคืน การเตรียมพร้อมด้านอุปกรณ์ดับเพลิง การดูแลสาธารณูปโภคต่าง ๆ การเก็บขยะมูลฝอย การดูแลถนนและสภาพแวดล้อม และการดูแลทางระบายน้ำ ในความเป็นจริงผู้ประกอบการเห็นว่า การดูแลความปลอดภัยยังไม่เข้มงวดนัก ทำให้ทรัพย์สินเกิดการสูญหาย ผู้ประกอบการบางรายได้ จ้างยามพิเศษเพื่อดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัย นอกจากนี้สภาพแวดล้อมภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครบางพื้นที่ยังไม่สวยงามนัก ชาวการดูแลเอาใจใส่ และการเก็บขยะหน้าโรงงานไม่สม่ำเสมอ ทำให้สกปรกเลอะเทอะ ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ผู้ประกอบการเห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบน่าจะดูแลและซัดลอกคูคลองต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกัน เพื่อให้การระบายน้ำไหลสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะบริษัทนวนครน่าจะดูแลควบคุมร้านค้าต่าง ๆ ให้เอาใจใส่เรื่องความสะอาดให้มากกว่านี้ ไม่ทิ้งเศษอาหารหรือเศษขยะในพื้นที่ต่าง ๆ

6.2.2 การประเมินค่าความคาดหวังและค่าความเป็นจริงของผู้ประกอบการ โดยการจำแนกกลุ่มโรงงาน

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความแตกต่างในการประเมินค่าของผู้ประกอบการระหว่างค่าความคาดหวัง และค่าความเป็นจริงโดยเปรียบเทียบกลุ่มโรงงานต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มอายุโรงงาน แบ่งเป็นกลุ่มอายุโรงงาน 1-5 ปี (โรงงานใหม่) และกลุ่มอายุ 5 ปีขึ้นไป (โรงงานเก่า)
- กลุ่มเนื้อที่อาคาร แบ่งเป็นกลุ่มเนื้อที่น้อยกว่า 5,000 ตารางเมตร (โรงงานเล็ก) และกลุ่มเนื้อที่มากกว่า 5,000 ตารางเมตร (โรงงานใหญ่)
- กลุ่มเงินทุน แบ่งเป็นกลุ่มเงินทุนน้อยกว่า 7.5 ล้านบาท (กลุ่มเงินทุนน้อย) และกลุ่มเงินทุนมากกว่า 7.5 ล้านบาท (กลุ่มเงินทุนมาก)
- กลุ่มจำนวนคนงาน แบ่งเป็นกลุ่มจำนวนคนงานน้อยกว่า 300 คน (กลุ่มคนงานน้อย) จำนวนคนงาน 300 คนขึ้นไป (กลุ่มคนงานมาก)

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลุ่มโรงงาน ผู้วิจัยจะพิจารณาใน 5 ด้าน คือ ที่ดินและโรงงาน ระบบสาธารณูปโภค ความเชื่อมโยงภายนอกนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ความเชื่อมโยงภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และการบริการจากนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนี้

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังกับการประเมินค่าความเป็นจริง ของกลุ่มอายุโรงงาน

ลำดับที่	ปัจจัยแต่ละด้าน	≤ 5 ปี (โรงงานใหม่)				อายุ > 5 ปี (โรงงานเก่า)			
		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง	
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1	ด้านที่ดินและโรงงาน	3.20	.74	2.76	.89	3.15	.95	2.73	1.01
2	ด้านระบบสาธารณูปโภค	3.61	.78	2.54	.83	3.68	.95	2.89	.92
3	ด้านความเชื่อมโยง ภายนอกนิคมฯ	3.28	.98	2.83	1.03	3.02	1.06	2.68	1.05
4	ด้านความเชื่อมโยง ภายในนิคมฯ	3.07	1.20	2.59	1.15	2.63	1.12	2.35	1.04
5	ด้านการบริการจากนิคม อุตสาหกรรมนวนคร	3.67	.89	2.27	.93	3.53	.89	2.22	.86

ตารางที่ 24 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างการประเมินค่าความคาดหวัง และการประเมินความเป็นจริงของกลุ่มโรงงานที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ กลุ่มโรงงานใหม่ซึ่งตั้งอยู่ในช่วงน้อยกว่า 5 ปี และกลุ่มโรงงานเก่าซึ่งตั้งมานานกว่า 5 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านต่าง ๆ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มโรงงานได้ประเมินค่าความคาดหวังและประเมินค่าความเป็นจริงใกล้เคียงกันเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นด้านความเชื่อมโยงภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่กลุ่มโรงงานใหม่ได้ประเมินค่าความคาดหวังไว้มากกว่ากลุ่มโรงงานเก่า ทั้งนี้เพราะกลุ่มโรงงานใหม่เห็นว่าภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีโรงงานอุตสาหกรรมเก่าตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก และหลากหลายประเภท เมื่อเข้ามาตั้งโรงงานใหม่ภายในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ น่าจะได้ประโยชน์จากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในด้านการซื้อขายวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากโรงงานใกล้เคียงอันจะทำให้เกิดการประหยัดภายนอกขึ้น นอกจากนี้ทั้ง 2 กลุ่มโรงงานยังได้ประเมินค่าความคาดหวังไว้ค่อนข้างมากเหมือนกันอยู่ 2 ปัจจัย คือ ด้านสาธารณูปโภค และด้านการบริการที่ได้รับจากนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แต่เมื่อตั้งโรงงานแล้ว กลับพบว่าทั้ง 2 ปัจจัยนี้ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ โดยเฉพาะในด้านการบริการซึ่งมีความผิดหวังมากกว่าด้านสาธารณูปโภค เมื่อพิจารณาโดยทั่วไปแล้วอาจกล่าวได้ว่า การแบ่งกลุ่มอายุโรงงานแทบจะไม่มีผลต่อการประเมินค่าของผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่มโรงงาน เพราะการประเมินค่าเกือบทุกปัจจัยไม่แตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ตารางเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังและ
การประเมินค่าความเป็นจริง ของกลุ่มเนื้อที่อาคาร

ลำดับที่	ปัจจัยแต่ละด้าน	เนื้อที่ $\leq$ 5,000 ตร.ม. (โรงงานเล็ก)				เนื้อที่ $>$ 5,000 ตร.ม. (โรงงานใหญ่)			
		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง	
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1	ด้านที่ดินและโรงงาน	3.22	.79	2.80	1.00	3.14	.79	2.84	.78
2	ด้านระบบสาธารณูปโภค	3.77	.85	2.54	.88	3.51	.82	2.52	.89
3	ด้านความเชื่อมโยง ภายนอกนิคมฯ	3.19	1.06	2.77	1.06	3.18	.97	2.81	1.01
4	ด้านความเชื่อมโยง ภายในนิคมฯ	2.96	1.29	2.56	1.19	2.90	1.14	2.61	1.07
5	ด้านการบริการจากนิคม อุตสาหกรรมนวนคร	3.80	.91	2.31	.94	3.49	1.07	2.19	.92

จากตารางที่ 25 เปรียบเทียบการประเมินค่าความคาดหวังและการประเมินค่าความเป็นจริงระหว่างกลุ่มโรงงานที่มีเนื้อที่ต่างกัน ได้แก่กลุ่มโรงงานเล็กซึ่งมีเนื้อที่อาคารน้อยกว่า 5,000 ตารางเมตร และกลุ่มโรงงานใหญ่ที่มีเนื้อที่อาคารมากกว่า 5,000 ตารางเมตร โดยทั่วไปแล้วทั้ง 2 กลุ่มโรงงานได้ประเมินค่าในระดับปานกลางเกือบทุกปัจจัย เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ประกอบการทั้ง 2 กลุ่มได้คาดหวังในด้านสาธารณูปโภคและด้านการบริการจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครมากกว่าปัจจัยด้านอื่น พบว่า กลุ่มโรงงานเล็กมีความผิดหวังในด้านการบริการมากกว่ากลุ่มโรงงานใหญ่ เพราะกลุ่มโรงงานเล็กจะคาดหวังในการบริการ

จากนิคมอุตสาหกรรมนวนครไว้ว่าควรมีการบริการที่ดี รวดเร็ว และต่อเนื่องกัน ที่สำคัญ คือ คัดค้านการลงทุนเริ่มแรกของตน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่าการแบ่งกลุ่มเนื้อที่โรงงานแทนจะไม่มีผลต่อการประเมินค่าความคาดหวังความเป็นจริงของผู้ประกอบการ เพราะผลการประเมินค่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกันเกือบทุกประการ

ตารางที่ 26 ตารางเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังและ การประเมินค่าความเป็นจริง ของกลุ่มเงินทุน

ลำดับที่	ปัจจัยแต่ละด้าน	เงินทุน ≤ 7.5 ล้านบาท (กลุ่มเงินทุนน้อย)				เงินทุน > 7.5 ล้านบาท (กลุ่มเงินทุนมาก)			
		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง	
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1	ด้านที่ดินและโรงงาน	3.24	.84	2.77	.99	3.23	.77	2.71	.79
2	ด้านระบบสาธารณูปโภค	3.67	.85	2.54	.90	3.92	.84	2.47	.81
3	ด้านความเชื่อมโยง ภายนอกนิคมฯ	2.95	1.02	2.79	1.07	3.07	.98	2.75	.97
4	ด้านความเชื่อมโยง ภายในนิคมฯ	2.96	1.29	2.56	1.19	2.90	1.14	2.61	1.07
5	ด้านการบริการจากนิคม อุตสาหกรรมนวนคร	3.63	.85	2.28	.92	3.62	.80	2.18	.86

จากตารางที่ 26 เปรียบเทียบการประเมินค่าความคาดหวังและการประเมินค่าความเป็นจริงระหว่างกลุ่มโรงงานที่มีเงินทุนต่างกัน ได้แก่กลุ่มเงินทุนน้อย ซึ่งมีเงินลงทุนน้อยกว่า 7.5 ล้านบาท และกลุ่มเงินทุนมากซึ่งมีเงินลงทุนมากกว่า 7.5 ล้านบาท เมื่อแบ่งกลุ่มโรงงานตามจำนวนเงินทุนแล้ว ไม่พบความแตกต่างในการประเมินค่าของปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับกลุ่มอายุและกลุ่มเนื้อที่ นั่นคือ มีการประเมินค่าเกือบทุกค่าใกล้เคียงกันมีความคาดหวังในด้านสาธารณูปโภค และด้านการบริการจากนิคมอุตสาหกรรมนครมากกว่าปัจจัยอื่น และเห็นว่าการบริการไม่เป็นไปตามที่ได้คาดหวังไว้มากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ตารางเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของการประเมินค่าความคาดหวังและ
การประเมินค่าความเป็นจริง ของกลุ่มคนงาน

ลำดับที่	ปัจจัยแต่ละด้าน	คนงาน ≤ 300 คน (กลุ่มคนงานน้อย)				คนงาน > 300 คน (กลุ่มคนงานมาก)			
		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง		ความคาดหวัง		ความเป็นจริง	
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1	ด้านที่ดินและโรงงาน	3.22	.80	2.76	.96	3.12	.87	2.76	.90
2	ด้านระบบสาธารณูปโภค	3.68	.86	2.45	.89	3.55	.82	2.59	.75
3	ด้านความเชื่อมโยง ภายนอกนิคมฯ	3.21	.91	2.80	1.04	3.06	.94	2.75	1.05
4	ด้านความเชื่อมโยง ภายในนิคมฯ	2.92	1.19	2.50	1.13	2.89	1.19	2.51	1.11
5	ด้านการบริการจากนิคม อุตสาหกรรมนวนคร	3.67	.87	2.28	.94	3.55	.93	2.19	.83

จากตารางที่ 27 เปรียบเทียบการประเมินค่าความคาดหวังและการประเมินค่าความเป็นจริงระหว่างกลุ่มโรงงานที่มีคนงานต่างกัน ได้แก่กลุ่มคนงานน้อย ซึ่งมีจำนวนคนงานน้อยกว่า 300 คน และกลุ่มคนงานมากซึ่งมีจำนวนคนงานมากกว่า 300 คน เมื่อพิจารณา
ค่าของปัจจัยในทุก ๆ ด้านของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า การประเมินค่าทั้งความคาดหวัง และความเป็นจริงใกล้เคียงกัน และไม่แตกต่างไปจากกลุ่มอายุ กลุ่มเนื้อที่ และกลุ่มเงินทุนมากนัก นั่นคือ
มีการประเมินค่าเกือบทุกค่าในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านสาธารณูปโภค และด้านการบริการจากนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่มีการประเมินค่าความคาดหวังไว้มาก และการประเมินค่าความเป็นจริงน้อย

จากการจำแนกโรงงานออกเป็น 4 กลุ่มโรงงาน ได้แก่ กลุ่มอายุโรงงาน กลุ่มเนื้อที่อาคาร กลุ่มเงินทุน และกลุ่มจำนวนคนงานทั้งหมด ผู้วิจัยได้พิจารณาความแตกต่างในการประเมินค่าความคาดหวังและการประเมินค่าความเป็นจริงแล้ว พบว่า การจำแนกกลุ่มโรงงาน ไม่มีผลต่อการประเมินค่าในปัจจุบันต่าง ๆ เพราะผู้ประกอบการแต่ละกลุ่มหรือในกลุ่มเดียวกันได้ประเมินค่าในระดับใกล้เคียงกัน ไม่มีค่าใดที่แตกต่างอย่างเด่นชัดมากเกินไป นั่นคือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ประเมินค่าในระดับปานกลางไว้สามปัจจัย คือ ปัจจัยด้านที่ดินและโรงงานด้านความเชื่อมโยงภายนอกนิคมอุตสาหกรรมนวนครและด้านความเชื่อมโยงภายในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่ได้คาดหวังมากนักจึงไม่ผิดหวังในปัจจุบันทั้งสามที่กล่าวมาแล้ว ในทางตรงกันข้ามผู้ประกอบการส่วนใหญ่กลับรู้สึกผิดหวังมากในด้านสาธารณูปโภคและด้านการบริการจากนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยคาดหวังไว้ว่าจะได้รับความสะดวกสบายและความพึงพอใจจากปัจจัยทั้งสองนี้อย่างเต็มที่ แต่ในสภาพความเป็นจริงผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมองเห็นข้อบกพร่องในการบริการ และระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของบริษัทนวนครหลายประการ จึงต้องการให้มีการแก้ไข หรือปรับปรุงปัจจัยเหล่านี้ให้ดีขึ้น

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย